

Britse emoties...

Met een interessant aspect van de vraag in hoeverre je trouw moet blijven aan het origineel, heb ik onlangs te maken gekregen bij het vertalen van een hulpboek inzake ongewilde kinderloosheid. Het boek was opgebouwd uit stukjes inleidende tekst en fragmenten uit interviews met vrouwen die kinderen willen maar ze om allerlei redenen niet kunnen krijgen.

In de originele taal, Engels, was de tekst van de interviews nog wel te volgen, vooral wanneer je ze hardop las, maar bij het vertalen staken al gauw problemen de kop op. De fragmenten waren namelijk letterlijk opgetekend uit de mond van de vrouwen, die begrijpelijkerwijs nogal emotioneel waren geweest toen ze spraken over hun problemen, zodat de tekst veelal bestond uit onafgemaakte zinnen, losse woorden, herhalingen en heel veel puntjepuntjepuntjes...

Zinnen vertalen waarvan de staart niet bij de kop past, of die helemaal geen staart hebben, is een lastig probleem. Zelfs bij hardop lezen had de min of meer letterlijke vertaling niet hetzelfde effect als het origineel. De citaten klonken niet meer emotioneel, maar hakkend en onaf.

Het was me duidelijk dat overleg met de redactie van de betreffende uitgeverij gewenst was. We hadden de keus uit twee oplossingen: Ik kon de tekstfragmenten van de interviews aanpassen door de tekst helemaal om te gooien - dus geen vertalen meer, maar herschrijven - of de onsamenhangende zinnen bijvijlen en desgewenst een passende staart bij de kop zoeken. Bij deze overwegingen stond ons voortdurend voor ogen dat het erom ging dat de lezer uiteindelijk de indruk zou krijgen dat het geen Engelse maar Nederlandse vrouwen waren die met een verwrongen zakdoekje in hun handen hun verhaal deden.

We kwamen tot de conclusie dat alles omwerken tot 'Nederlandse emoties' te ingrijpende veranderingen in de originele tekst met zich zou meebrengen. Om de auteur, en vooral de geïnterviewde vrouwen trouw te blijven, hebben we daarom gekozen voor de tweede optie: half afgemaakte zinnen bijvijlen en er zo nodig een staart aan plakken om ze begrijpelijk te maken, met behoud van de emoties tussen de puntjepuntjepuntjes.

Uiteindelijk waren we beide tevreden over het resultaat, de uitgeverij en ik. Per slot van rekening ging het erom een hulpboekje te produceren dat prettig leesbaar en duidelijk is.